

onderzoekers de mitotische kerndeeling bij echte leucocyten beschreven hebben 1).

„Als wij de ontstekingsreactie van een vergelijkend-pathologisch „standpunt beschouwen, dan zien wij, dat deze een lange evolutie „achter zich heeft, waarvan de eerste schrede door het verterings- „proces der een-cellige protozoën en veelcellige myxomyceten-plasmo- „diën, de laatste echter door de gansche inrichting der diapedese- „verschijnselen wordt gerepresenteerd.”

C. H. VAN HERWERDEN

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur Gérant!

In de l.l. Maandag gehouden vergadering van den Geneeskundigen Kring heb ik het nevensgaande gezegd. Mag ik U vriendelijk verzoeken dat in het *Tijdschrift* op te nemen?

J. VAN GEUNS.

M. M. H. H.!

In het laatst uitgekomen nummer van het *Tijdschrift voor Geneeskunde* komt een ingezonden stuk voor van Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM naar aanleiding van de rede, door mij in onze laatste bijeenkomst gehouden. De daarin tot mij gerichte beschuldigingen nopen mij nog met enkele woorden op deze zaak terug te komen.

De waarde van mijn artikel gaat voor den Hoogleraar geheel verloren, omdat ik zijn meeningen onjuist zou voorgesteld en omgekeerd teruggegeven hebben, en dat wel op vier punten.

Laat mij met het laatste punt beginnen. Ik heb daar getracht in enkele regels zijn betoog van een tweetal pagina's weer te geven. Het was toch niet te vergen, dat ik dat in extenso opnam en ik heb daarom juist die woorden van den Schrijver aangehaald, die, naar ik meende, de hoofdpunten in zijn argumentatie uitmaakten, welke in de tusschenliggende gedeelten nader worden toegelicht.

Ik heb dit gedeelte nog eens aandachtig doorgelezen, en als ik het weder moest doen, zou ik er geen ander resumé van kunnen geven. Hoewel nu dat overzicht uit de eigen woorden van den Schrijver is saamgesteld, heb ik niet den indruk kunnen geven, door aanhalingsteekens te gebruiken, alsof dit stukje juist zóó in het oorspronkelijke gevonden wordt; dit bewijzen de laatste woorden: „is dan de conclusie”.

Werkelijk ik zie geen kans U omtrent dit punt anders de meening van Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM mede te deelen.

1) Zie o. a. SPRONCK, *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*. Jaarg. XXV, dl. 1, n°. 20.

Waar hij mij echter beticht van het weglaten van essentiële stukken, wensch ik die beschuldiging tegen hem te richten.

Wat het 2de geïncrimineerde punt betreft, ik schreef: „Hebt gij er ooit „bezwaar in gevonden om aan de nabestaanden van den overledene uw diagnose mede te deelen? Is het wel ooit in U opgekomen om daarover het stil- „zwijgen te bewaren, omdat uw ambtseed U dit beval?

„Maar wanneer gij zoo gehandeld hebt, weest dan ook consequent, en geeft „dan ook op geen enkele vraag die tot U omtrent uwe patiënten, door wien „ook gericht wordt, eenig antwoord: alles is dan geheim. Geen moeder moogt „gij inlichten omtrent den aard der ziekte van haar kind enz., dan handelt „gij zooals Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM wensch.

Mij dunkt mijn betoog is duidelijk: hier haal ik Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM volstrekt niet aan. Ik schijn echter te kort te zijn geweest en had beter gedaan er bij te voegen: „Want hij wensch het secret absolu te hand- „haven, voor zooverre dit eenigszins mogelijk is en wil dan alleen laten spre- „ken, ook in schijnbaar onschuldige gevallen, wanneer van dat spreken over- „wegend voordeel in geneeskundigen zin voor de genezing van zijn patiënt te „verwachten is, en dan nog wel met de meeste reserve”.

Aangezien het nu in de meeste gevallen moeilijk uit te maken zal zijn of in geneeskundigen zin *overwegend* voordeel voor den patiënt te verwachten is, moet hij ook dan als regel zwijgen en mag slechts in enkele gevallen spreken.

Ik erken gaarne, dat ik dus hier te ver ben gegaan en had moeten zeggen: „Geen moeder moogt gij *behalve in zeer enkele gevallen* omtrent den aard der „ziekte van haar kind inlichten”.

Over de beide andere punten kan ik kort zijn.

Ik wil gaarne gelooven, dat Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM hetzelfde bedoeld heeft met „onwaarachtige opgaven bij de opneming”, als Dr. ALETRINO met „contrôle van hun adviseurs”, maar uit hetgeen hij schreef meende ik te mogen opmaken, dat hij daarbij het oog had op opgaven door den te verzekeren persoon gedaan. Want waar hij spreekt van bedrog, ik onbetrouwbaarheid (waarbij ik, gelijk uit het verband blijkt, niet aan kwade trouw dacht) noem, meende ik te mogen onderstellen, dat wij niet hetzelfde onderwerp behandelden.

Eindelijk het vierde punt, waar ongelukkigerwijze bij het drukken het woordje „soms” is weggevallen, zoodat ik had willen zeggen:

„Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM betoogt, dat de diagnoses soms zelfs aan „de sectie-tafel niet vast te stellen zijn”. Ik ben plus royaliste que le roi geweest, maar heeft dit eenigen invloed op de redeneering van Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM of van mij? Zeker niet; mijn vergrijp is hier al zeer onschuldig.

Ik hoop, dat deze woorden voor U de zaak duidelijk gemaakt zullen hebben, en evenzoo voor Prof. SIEGENBEEK VAN HEUKELOM, zoodat het hem mogelijk zal worden, thans mij met argumenten te repliceeren.
